

Novice.

Državni pravdnik, kje si? Že zadnjič smo poročali o velikih sleparijah, s katerimi se hoče vložnice pri „Glavni posojilnici“ za njih denar oropati. Opozorili smo na razne zločine, ki se tako rekoč pred očmi oblasti izvršujejo in povedali smo, da spadajo pravi voditelji „Glavne posojilnice“ v ječo. Vsa likvidacijska komedija nima namreč drugega namena, nego da hoče te vodje „rešiti“. O „milijonerju“ Predoviču smo že povedali, da je znal svoj denar na stran spraviti, tako da zdaj „nič“ nima. Drugi vodja in posojilničar Meglič pa je zdaj nagrabil kolikor mogoče denarja in pobegnul. Vsi „voditelji“ prepisujejo svoje premoženje na žene, otroke in sorodnike. Končno pa bodejo morali **v bogi mali ljudje** s krvavo prihranjenim denarjem to slovensko-narodno lumparijo poplačati. Ali oblast tega ne vidi? Ali je državni pravdnik svoje očale izgubil? Ali ne sme res na „moderni način“ ropati in goljufati ter pri temu še vlogo „narodnih mučnikov“ igrati? . . .

Prvaški švindl. Ljubljanska prvaška „Kreditna banka“ dobila je glasom uradnih števil pretekli mesec 3.682.393 K vlog; dvignilo se je pa iz nje 4.919.815 K. To je dokaz hudega nazadovanja. Ali prvaški listi si znajo pomagati; — ednostavno poročajo, da se je vložilo 4.766.701 K, dvignilo pa 3.674.296 kron. S takim švindelnom hočejo prvaki ljudstvu pesek v oči metati!

Vseslovansko pohajkovanje. Z veliko zadovoljnostjo poročajo prvaški listi, da hoče mestno predstojništvo beogradsko napraviti večje „informativno“ potovanje. Pri temu pridejo „brati“ Srbi seveda tudi v „belo“ Ljubljano in se bodejo tam pri agentu Hribarju ob časi cvička navduševali za vseslovanske vzore . . . Človeka prime pravzaprav kašelj, ako to prvaško novico čita. Radovedni smo namreč v prvi vrsti, ali bode tudi „glavni urednik“ Milan Plut na obed povabljen; saj on je znan s Srbi in srbskim denarjem. Žalostno pa je, da Hribar ne bode mogel Srbe v vseh slovenskih jezikih v imenu „bratske prestolice slovenske bele Ljubljane“ pozdraviti. Kajti Hribar ni več župan in pozdravil bode Srbe k večjem v imenu banke „Slavije“ ali pa obmizja pri „Roži“ . . . Zanimivo je pa vendar, kaj Srbi v Ljubljani iščejo, kakšnih „informacij“ želijo. Ali hočejo slovensko časnikarstvo izpoznati? „Jutro“ naj vzamejo v roko! Ali hočejo občinsko gospodarstvo izpoznati? Hribarjevi dolgovni smrdijo že do Balkana! Ali hočejo gospodarsko organizacijo pogledati? Pošetijo naj „Glavno posojilnico“ in „Agro-Merkur“. Mislimo, da hočejo Srbi v Ljubljani — meglo proučiti in te je skoraj toliko, kakor neumnosti v prvaških vrstah . . .

Obtoženi kaplan. Kakor znano, je politikujoči kaplan Kopitar v Kočevju napravil narodnjaško hujskarijo, ki je povzročila demonstracije. Končno se je celo slovenska cerkvena oblast zgražala nad počenjanjem tega slovenskega kaplana in ga je odpoklicala ter v drugi kraj prestavila. Seveda so pričeli prvaški listi zdejokati in tarnati, kakor Jeremija na razvalinah. Kopitar je postal kar čez noč svetnik in muče-

nik pri slovenskih liberalcih. Kočevjarji pa so bili sami razbojniki, itolovaji, morilci in anarhisti . . . Zdaj pa se čuje, da je vložilo c. k. državno pravdnštvo proti kaplanu Kopitarju tožbo po § 302 (kaz. zakon). Kako neki to, ako je Kopitar res tako nedolžen, kakor novorojenček? § 302 govori o ščunvanju proti drugi narodnosti. Radovedni smo, kaj bode iz te zadeve zraslo. Na vsak način pa se je zopet dokazalo, da je politični mladenič v črni suknji povod neprijetnim dogodkom. Cerkevni poglavarji imajo pač prav, ako prepovedujejo duhovščini politiko!

Iz Spodnje-Stajerskega.

Napredna zmaga. Vključ najhujši prvaško-klerikalni agitaciji pod vodstvom politikujočega župnika Zemljiča dosegli so napredni možje v sv. Jurju na Pesnici lep uspeh. Pri občinskih volitvah, ki so se namreč p. kr. vršile, zmagali so napredni naši somišljeniki na celi črti. Izvoljeni so bili: v III. razredu gg. Jos. Wressner (dosedajni župan, 60 glasov), Mih. Klug (57 glasov), nadučitelj Joh. Kobnig (56), Jos. Hauptmann (56); oddanih je bilo v tem razredu 67 glasov in so torej klerikalci komaj 10 glasov skupaj spravili. V II. razredu so bili izvoljeni gg. M. Hlade (20), P. Dappler (20), Joh. Schautzer (19) in F. Walcher (18 glasov); oddanih je bilo v tem razredu 27 glasov. V I. razredu so bili izvoljeni gg. Fr. Wratschko in A. Wratschko, vsak z 7 glasovi; fajmošter Zemljič pa je dobil en celi glas. . . Tako je ta občina obdržala svoje napredno lice in št. Jurjani so dokazali, da se ne pustijo od nobenih hujskačev za nos voditi. Duhovniki naj skrbijo za duše, — posvetne stvari pa si bodejo kmetje že sami opravili. . . Čestitamo izvoljenim možem, čestitamo pa tudi vrlim naprednim volilcem, ki so na dan volitve rešili čast občine. Le takoj naprej!

Prvaška predrznost. Iz Hrastnika se poroča: Pred tremi meseci prinesel je „Štajerc“ članek, v katerem je povedal, da nekateri od prvakov nahujskani delavci v „Kesselhausu“ sokolske vaje delajo in šnops pijejo, mesto da bi se za svojo dolžnost brigali. Ker je služba v „Kesselhausu“ z veliko odgovornostjo vezana, napravilo je ravnateljstvo natančno preiskavo. Ta preiskava je dognala, da so bile „Štajerčeve“ trditve popolnoma resnične. Samoumevno se je moralo te nezanesljive „sokole“ od te odgovornosti polne službe odstraniti. Vsak drugi podjetnik bi jih sploh odpustil; rudnik pa jim je dal le drugo delo. Ali ker v novem delu niso mogli sokolskih vaj obdržati, so raje zahvalili. Eden teh delavcev se je pa zopet na njegovo prošnjo nazaj sprejel. . . Zdaj pride pa najlepše: Prvaška učiteljska Roš in Šentjunc sta napravila impertentni spis, v katerem so rudniško vodstvo na pobalinski način opsovali. Ta spis sta poslala občinskemu zastopu in župan Vodušek se je tako daleč spozabil, da je to fantalinsko čekarjijo prečital. Seveda se ni upal niti eden slovenskih odbornikov to spisanje lumparijo zagovarjati. S takimi psovkami si prvaški hujskači seveda ne bodejo pomagali. Zanimivo pa je, da si upata ravno učiteljska Roš in Šentjunc rudnik napadati. Kajti ravno

ta dva šolmaštra sta šele pred kratkem v neki zajemškem jeziku milo pri rudniku za „trinkgel“ se je prosjajala. Podobna sta beraču, ki pobaše, knikoven se mu da, za hrbtom pa se pridruša in til za m kaže . . . Takšna je „možatost“ in „krepkos opravit slovenskih „sokolov“ . . . aprli. I

Prvaški „shod“ v sv. Lenartu slov. Brezniki Prvaški odrešniki v šentlenartskem okraju pale nauže sami čutijo, da jim kmetje hrba Roška obračajo in da se ne pustijo več od lju na dr Roškarjeve kakovosti za nos voditi. V svoje Med n obupar kar divjajo. Naš krasno uspeli shod Lenart „Vereinshausu“ je tej gospodi zadnje ostalič. Mož pameti zmešal. Kajti ta naš shod je bil pra zmešal izraz kmetске volje. Prvaški hujskae poso pač misli, da bodejo naš shod razbili; aška šol tako daleč se nismo prišli, da bi nam ljudje imi sreč Kramberger državljanske pravice jemali. Ker le dob hujskae iz našega zborovanja vun pometal, je na so po zraku letali, kakor netopirji, zatekli so tega p k voditeljem laži-kmetске zveze, da jim najri to n magajo. In res, pričeli so bobnati in bobnati po nje so sklicali za preteklo nedeljo v Arnušovo ovsak n rijo „shod“. Po svojem listu so sicer vpili, (način, bode shod „javen“ in „brez orožnikov“ in „veobiska časten“. Kakor judovski kramarji so delali zvestno klamo in celo farski general dr. Tonče Korotemk ter revolverski strelec Roškar sta obljubila, težnjev prideta. In res, prišla sta! In „shod“ se je vrno svo A Bog se usmili, mislimo, da je bilo celo kn se š rošca in Roškarja sram! Prišlo je pod Kral kap bergerjevo komando nekaj fantičkov, mokrih audobn ušesmi in radovednih na „hec“, nekaj vbožnih oči g. klerikalcev denarno odvisnih možicев, neke za žensk, ki so res mislile, da se gre „za vero“ a otrok mnogo otrok iz slovenske šole, ki se jih pa. Enk takih ostarijah duševno in telesno kvari. Te eno par tucatov oseb je tvorilo „shod“, ki se . Dne vršil za zaklenjenimi vratmi in ta prid katerega ni smel noben napredni mož. Orožnikorožil pa je bilo v trgu vse polno. Tako je zborovaske š Roškar-Breznikova stranka. Kaj se je na ta učen shodu čenčalo, nam seveda ne moti spanja. Novi še farske laži odgovarjati, ni vredno. Mi klerikrat na cem prav iz srca njih veselje privoščimo. Doklembra bodejo take „shode“ obdržavali, toliko časa atschit bolj smešni nego nevarni. Resnih kmetoje na ne bodejo zaslepili. Ti resni kmetje s. Zat že davno izpoznali, da vlada v klerikalni strane oče le laž in sleparija. In šentlenartski okraj postak vsi z vsakim dnevom naprednejši! Na svidenjeharja . . .

Kje je zvijača? Kakor znano, hotela pka u Breznikova stranka naš kmetски shod v sv. Lga ob n art u razbiti. Mi pa te tičke poznamo in smpresti bili na vse pripravljene. Naši reditelji so klerikana kalnemu kralvu kmalu konec napravili. Kerjal ka takrat okrajno glavarstvo samo ob sebi poslal je b par orožnikov v sv. Lenart in ker so ti orožobil niki prepričali, da bi klerikalci po stari sviz kle navadi z nožmi mesarili, pisala je potem „Stražabil p da smo „v senci bajonetov“ zborovali. Obljubila. Pa je potem, da bodejo klerikalci priredili v sev! J Lenartu javni shod, ki bode vsakomur pristopeitični in na kateremu bodejo z nami „obračunalolžne. Ta klerikalni shod se je vršil preteklo nedeljo se Ali kakšen je bil? Vršil se je za zaklenjenim O vratni, v varstvu mnogoštevilnih žandarjev v z Ma kotni krčmi Arnušovi! Mi „Štajercijanci“ nismu je za naš shod orožnikov klicali, klerikalci pa sko tu jih za svojega. Mi smo zborovali javno in slabc smel vsakdo priti in bi tudi vsakdo prosto be so sedo dobil; klerikalne hujskae smo le zato vun dr vrgli, ker so hoteli shod s škandalom razbitga t Klerikalci pa so le Breznikovcem, le svojim pseve tolniznikom in tercijalom vstop dovolili; nobanem drugače misleči ni smel na njih shod. Tako soljk bile klerikalne obljube velikanska laž. Kleravit kalci se bojiyo slovenskih kmetotopil Roškar in Korošec zamoreta le za žandarji zbijati, rovat! In ti ljudje hočejo nekaj o prostih shoz pr dih govoriti. Pač dobro vedo, da bi jih ljudstak v z moko kunjjo iz šentlenartskega okraja pognalo se . . .

Prvaki v sv. Lenartu se kažejo v vedrjam lepši luči. Sramoto so pač že davno izgubili se. Nekateri so kot riharji „kurfušerji“. Drugi smag obnošajo v snažni gostilni kakor svinjarji. Prvaki vaskim kaplanom je verouk deveta briga, karsslan že pozna na učencih slovenske šole, itd. Astru tudi drugače imajo prvaki a tem okraju mnogoralc smole. Tako so si napravili pri sv. Lenartu taviti varno sodavice; pa jo jim je višja oblast prep Z vedala. V nekem listjaku imajo stroje, iz nešto je

Jeza me tere . . .

Jeza škoduje, to že vem, vedno ponižen in krotek sem; hude besede od mene ni bati, ali neumnost po svetu se klati, in se šopiri in se dere: mene pa jeza tere . . .

Mariborski »Gospodar« postaja vedno večji slepar! Črni politiki služijo maža, ki jo imenujejo »Straža«! »Narodni list« v Celju tam, farba in laže, ne vč, kaj je sram! In na Koroškem otročji »Mir«, dela med domačini prepir, meša od Kranjcev skuhan žmir. Jeza me tere — čuda nil! Ribi zavrela bi mrzla kril! Laž se šopiri ob belem dnevu, glava boli me v prvaškem gnevul! Kje so časi brez boja in krilka, brez prvaškega strastnega vikta? Kje je resnica? . . . Oh, že vem: Dajte resnico — »Štajerca« sem!!

nem-lake zajemajo vodo. Prvokom je pač vse eno! kgeld? Tudi se je v prvaških vrstah zopet prigodila e, kar Breznikovemu slučaju podobna stvar. Neki Murko n fige e bil za mlinarja pri Serku v Žerjavcih in je pkost" mel opraviti s sosedovo kravo. Žandarji so ga je zaprli. Pred par leti bil je ta Murko mlinar . gor. ri Brezniku in se je menda tam klerikalne ju pač norale naučil. . . Takšni so zaupniki in pri- r b e t a š i Roškarja! Mislimo, da so klerikalci lahko ljudi drug na drugega pomosni!

svojem Med najhujše prvaške zagrižence spada v shod v v. Lenartu sl. g. tamošnji kaplanček Peter stanke Paulič. Možicu je politika menda že vse mož- pravilne zmešala in zato pozabi na božje in ce- njskačarske postavne. Odkar obstoji v sv. Lenartu i; ali nemška šola, deluje ta črnosuknež z vsemi mo- je a la gočimi središči proti nje. Sicer je njemu nemška Ker so šola le dobiček prinesla. Kajti Peter Paulič pod- ali, da čuje na nemški šoli verouk in dobi za vsako i so se ro tega poduka 6 kron plače. Vklub temu so bi naj po- raži to nemško šolo iz vsega srca in ako bi ati ter lo po njemu, bi že davno iz površja izginila. o ošta- Na vsak način, tudi na nepostavni in nekrščan- ili, daki način, hoče nedolžni deci zagreniti veselje in "veli- obiska nemške šole. Naravnost nesramno in ali re- brezvestno je, kako ravna ta duhovnik z otroci. rošec ledtem ko je z otroci na slovenski šoli prav ila, da jubeznij in prijazen, kaže na nemški šoli e vršil. Jedno svoje rogove. S tem krivičnem nastopa- lo Ko- jem se še javno baha. V zadnjem času pa je Kram- rišel kaplan otroke na nemški šoli tudi grdo rih za in hudobno pretepa vati. Opetovano že so nih od otroci g. nadučitelja Flöry prosili, naj ta zakleni nekaj palice za razkazovanje po zemljevidu, ker ka- ro" in plan otroke s temi paliami neusmiljeno prete- ih po va. Enkrat je našel g. nadučitelj po verona- . Tehku eno teh palic popolnoma zlomljeno in raz- se je ito. Dne 16. novembra 1910 se je to-le zgodilo: in na čeka pridna in mirna učenka Ana Wohlbart se žnikov e pritožila pri katehetu, da se ji otroci iz slo- rovala enske šole vedno na cesti smejiyo. Zato je do- ta tem ila učenka od kateheta tako klofuto, da so se ja. Na ledovi se par ur pozneje poznali. Priče so vsi erikal- akkrat navzoči otroci. V II. razredu se je 14. Dokler ecembra 1910 to-le zgodilo: Šolarica Avguste a so čautschitsch, drugače mirno dekletce, pripravila e to v e je na cesti z nahujškani otroci iz slovenske etje so le. Zato jo je kaplan v šoli tako pretepel, da stranki je oče takoj k zdravniku peljal. Več dni je postaja trok vsled kaplanove surovosti bolehal. Dne 4. enje!! anuarja rekel je kaplan v šoli brez vsacega ela je zroka učenki Ani Wohlbart: „Tvojega beda- v. Le- tega obraza ne morem pogledati.“ Večkrat že in smo o prestrašeni otroci vsled brezsrčne surovosti kleri- kaplana iz šole pobegnili. Istega dne je prete- Ker je avlal kaplan šolarico Amalijo Schlögl s pestjo, poslalo er je bila nazaj pogledala. Šolar Anton Kokol orož- e dobil od kaplana tri tako krepke klofute, da svoji e iz klopi delal. Tudi šolar Johan Schermann traža“, e bil po glavi tepen, vse to brez pravega pol- ljubila oda. Priče so vsi otroci. . . To je le nekaj slu- v sv. ajelj! Jezus je rekel: Pustite male k meni! stopen olitični farji pa pobijajo iz narodnega sovrašstva unali“ nedolžno deco. Ali tudi temu nesramnemu div- edeljo. anju se bođe konec napravil!

O slabih cestnih razmerah piše „M. Z.“ iz v za- v. Martina pri Vrumbergu. V tem nismo traju je namreč vsako leto mnogo lepega sadja. pa so tako tudi lani. Prišel je trgovec s sadjem, ki in je in je slabo plačal. Ali bržkone ne bođe več prišel, to be- ker so mu troški preveliki. Kaj preostaja kme- to vun bom drugega, nego da peljejo sadje v Maribor, razbiti, n ga tam v malih množinah prodajo? Vso sadje im pe- se seveda ne more v jeseni razprodati. Onemu sadnemu trgovcu leži še zdaj 120 polovnjakov aboljk v kleti. Teško je jaboljka na železnico i v sv. ri- spraviti. Prevoz čez Dravo v Täublingu se je etov, i potopil; pri sv. Petru se ne more čez Dravo peljati, kër je voda prenizka in cesta za večji voz preozka. Ostane torej le še cesta čez Peto- udstvo udstvo v Ptuju ali sv. Barbaro in sv. Marjeto. To pa se pri kratkih dnevih ne more storiti. Opo- zarjamo okrajni zastop na te pritožbe in upamo, vedno zgubili, da se bođe prizadetemu prebivalstvu po možnosti ugi se ni. Pr- stvari zločinska obstrukcija slovenskih kar se d. Ali mnogo obstrukcije v štajerskem deželnem zboru se je rtu to- vstaviti. Slovenski poslanci, kje ste???

Zločinec pobegnul? Govori se, da je na eno leto ječe obsojeni župnik Anton Šorn v Beli-

vodi pobegnul v Ameriko. Ako je to istina, po- tem se mora pač vprašati, kako da oblast tega ni preprečila. Postava je vendar za vse ednaka in svinjar v črni suknji spada ravno tako v ječo, kakor kmet, ki se zagreši. Čuje se, da so Šornu njegovi duhovniški tovariši dali potrebni denar. Gliha vkup štirha! Morda bođe ta sladki prijatelj moških med katoliškimi Slovenci v Ameriki še veliko vlogo igral. Ali Amerikanci ne čakajo, da jim pobegne, temveč ga takoj — linčajo!

Mesto Gradec šteje 151.783 oseb. Število prebivalcev je od l. 1900 sem za skoraj 10% naraslo.

Razdelitev cirkovške občine. Dne 15. oktobra 1910. sta občinski predstojništvu novo ustanovljenih občin Cirkovce in Šikole položili zaobljubo. Občina Šikole obsega vasi Šikola in Strazgonjce, ostale poprej k občini Cirkovce spadajoče katasterske občine pa ostanejo pod imenom Cirkovce kot samostalna občina.

Gospodarski tečaji. Na deželni vinogradniški in sadjarski šoli v Mariboru se vršita od 6. do 18. marca dva spomladna tečaja, prvi za sadjarstvo in vinogradništvo, drugi pa kot viničarski tečaj, za katerega je tudi nekaj podpore na razpolago. Naznanila udeležbe sprejema šola do 24. februarja. (Več o tej zadevi glej v inzeratu današnje številke!)

Umor in samomor. Grozni zločin se je izvršil te dni v vili „Schuster“ na cesti iz Ptojske gore v Monsperg. Vila je last vdove Marije Schuster, katera je imela ljubavno razmerje z vpokojenim konduktorjem Antonom Smodej. Vseled Smodejeve pijanosti in surovosti je prišlo večkrat do prepira. Ali vedno sta se zopet spobotala. Pretekli ponedeljek zutraj pa so našli ljudje obadva mrtva. Smodej je namreč ženo v postelji s sekiro napadel in ubil. Glava je bila grozno razmesarjena. Potem je Smodej napisal listek, v katerem se je še iz umorjene norčeval. Dal si je potem vrh okoli vrata in si ustrelil dve kroglji v prsa. Tudi on je mrtev. Žalostni zločin je prebivalstvo hudo razburil.

Ponesrečili so pri delu v Belivodi hlapci Uroniker, Ples in Strigl. Padli so v 7 m globoko jamo. Komaj da niso življenja izgubili; težko ranjeni pa so vsi trije.

Vroča ljubezen. Fant Tone Leskovar v Koblju pri Konjicah je hotel nezvesto svojo ljubico Marijo Gaber ustreliti. Vročega zaljubljenca je orožnik odpeljal na hladno.

Kamen na nogo padel in težko ranil je delavca Rupreta Jerman v kemični fabriki v Hrastniku.

Zaprl so v Ptuju hlapca Filipa Horvat iz Vinice, ki je na Turnišu tovarišem precej obleke pokradel.

Pazite na deco! S svinčnikom igral se je 4 letni sinček dr. R. Breschar v Celju. Deček je padel, svinčnik se mu je v oko zasadil in ga težko ranil.

Postopač Simon Napotnik se je klatil v konjiški okolici in je tam fehtal ter kradel. Napotnik se je za zaprl. Falot je že v Brucku svoje tovariše obkradel.

Zverina. Posestnica Neža Sikošek v Kozjem je vrgla bolano vžitkarico Katarino Kelcher iz sobe na sneg in jo pustila tam ležati. Teško bolana revica je vsled tega umrla. Sikošek je bila na revo jezna, ker ji ta ni svojega premoženja zapustila.

Zopet kupčija z dekleti. P. kr. prišla je v Konjice neka Franciška Žohar; rekla je, da ima v Belovarju hotël in sprejela dekle Ludmilo Sk. v službo. Ko je Sk. v Belovar prišla, vidila je, da se jo je spravilo v javno hišo in izročilo siloma sramoti. Policija jo je rešila.

Cerkveni tat se klati po Celju in je že v razne cerkve vlomil ter denar pokradel.

Konj udaril je v zgornji Bistrici Antona Pišorn in ga je težko ranil.

Dekleta pozor! V raznih štajerskih mestih se zopet pojavljajo zločinske osebe, ki obljubujejo mladim dekletam dobre službe in jih potem prodajo v javne hiše ter izročijo sramoti. Pozor torej in naznanite vsacega takega trgovca s človeškim mesom oblasti!

Zaprl so v Ptuju že mnogokrat predkazovanega tata Janeza Rep. Kradel je bil zopet v Mariboru obleke in denar.

Čudna smrt. V Sv. Primožu je v pijanosti

delavec Krumpačnik nekega tovariša sunil. Pri temu je pa sam padel in se tako udaril, da je čez par dni umrl.

Pogorela je hiša in gospodarsko poslopje posestnika Franca Kovačič na Vrhu pri Konjicah. Le živino so rešili. Škoda je velika.

Veliki požar. Pogorela je pri Gradcu vas Ebersdorf. Skupno je pogorelo 14 hiš in poslopij, mnogo pridelkov in živine. Revščina prizadetih je velika.

Smrtno ponesrečil je v fabriki ilovičnega blaga v Pragerhofu delavec Kovassi. Nesrečnež zapuša 7 otrok.

Smrtna nesreča. V Polzeli je prišel vrvar Mih. Fiderschek v fabriki med transmisijska jermena. Kolo mu je glavo razdrobilo in je bil takoj mrtev. Nesrečnež bil je splošno priljubljeni in spoštovani obrtnik. L. m. z!

Pijančeva smrt. Rudar Martin Uradnik v Trbovljah je spil dva litra z vodo zmešanega špirta. Drugo jutro so ga našli mrtvega.

Ustrelil se je trgovec Karl Dvorschak v Trbovljah. Kakor znano, se je že pred par meseci hotel ustreliti. Ali ranil se je le. Zdaj je našel zaželjeno smrt.

Iz Koroškega.

Kje je Weiss? List „Freie Stimmen“ poroča, da je bivališče sleparskega monsignore Weissa prizadetim in oblastim naznanjeno. Kakor znano, je ta zločinski duhovnik glavni krivec pri milijonskem klerikalnemu polomu na Koroškem. Oblast se takrat ni dosti brigala, tako da je zamogel lopov pobegniti. Zdaj se nahaja v ameriskih državici Minnesota. Od tam je baje celo knezoškojskemu ordinarijatu v Celovcu pisal; prosil je za podaljšanje jurisdikcije, t. j. za pravico, da bi smel tudi zanaprej sv. mašo brati. Mož ima torej železno čelo; vkljub temu, da je koroškim kmetom več milijonov oropal, hoče mašo brati. Weiss se čuti v Ameriki tudi popolnoma varnega. Ako bi se zahtevalo, da se ga našim sodnjam izroči, bi to velike troške povzročilo. Tudi so klerikalni vodje zadovoljni, da je Weiss v Ameriki, kër zdaj vso krivdo nanj mečejo, čeprav so tudi oni sokrivi pri milijonskem ropu.

Proti monsignoru Weiss, znanemu milijonskemu sleparju je vložila „central-kasa“ tožbo za plačilo 30.000 kron in se je vršila prva razprava že 6. t. m. Seveda ta tožba temu duhovniškemu sleparju ne bođe škodovala. Mož se pač le tožiteljem smeji: saj se poznamo . . .

Napredno in prvaško gospodarstvo. V Mallestigu ustanovili so vrli napredni kmetje hranilno in posojilno blagajno za faro sv. Štefan (Spar- und Vorschusskasse). Ta napredni zavod je že otvorjen in se prav lepo razvija. Obstoj mu je zasigurjen, kajti gledalo se je v prvi vrsti, da se izvoli v predstojništvo in nadzorništvu zanesljive in v premoženju krepke može. Tako je vsaka nevarnost in vsaka izguba izključena. Za vloge jamčijo namreč člani z vsem svojim premoženjem. Seveda so od prvakov nahujškani zagriženci na to napredno delo prav pisano gledali. In šli so ti v kranjske nauke zaljubljeni možaki ter so ustanovili slovensko posojilnico v Sv. Štefanu. Ta slovenska posojilnica stoji baje v zvezi z ljubljanskimi denarnimi zavodi, katerih „zanesljivost“ smo že mnogokrat popisali. Po ljubljanskem vzorcu hočejo menda tudi posojilničarji v sv. Štefanu delati. Saj imajo v predstojništvu tri može, ki niti samostojni posestniki niso in ki torej tudi ničesar nimajo, da bi za varstvo vlog jamčili. Tu se vidi prav dobro razliko med naprednim in slovensko-klerikalnim gospodarstvom. Bodočnost pa bođe dokazala, kje je poštenost in zanesljivost. Kmetje, odprite oči!

Iz Možice (Miess) se nam piše: Pri nas se že dolgo sliši, da klerikalci nameravajo ustanoviti novo rajfajzovko ali posojilnico. Priedili so lansko leto mnogo shodov. Razni prvaški govorniki so se pridušali in rotili, da ni resnica, da bi bili v Celovcu farji toliko milijonov pokradli. Celo domači župnik se je jako napenjal, tako da se je celo nekemu kmetu iz Lebuč smilil in ga je kmet posvaril, naj si varuje zdravje . . . Res je pa vendar-le! Se njih lastni pristaši jim hrbet obračajo. Zdaj, ko vam kmetje več nočejo svoja posestva zastaviti, bi morali imeti vašo železno kaso do sodnega dneva v

